Rottenburg (Neckar), den 11. ledna 1942.
Schloß Nr. 1

Abt. 8 Einl.-Nr. 17-U/41 Absender: Anton Henzlika,

Anschrift des Empfängers: R. Henzlíková, Rokycany 177/III. Čechy.

Zu beachten:

1. Die Gefangenen dürfen nur Geld und Briefe zugesandt erhalten. Die Briefe sind mit Tinte zu schreiben. **Ansichtskarten** werden **nicht** ausgehändigt.
2. Alle sonstigen zugesandten Gegenstände, insbesondere Lebensmittel, Toilettenartikel oder Tabak in irgend welcher Form **verfallen der Anstaltsverwaltung.**
3. ~~Die Gefangenen dürfen nur alle 2 Monate Besuche empfangen und zwar in der Regel nur von den nächsten Angehörigen. Die Abhaltung~~ des Besuchs erfolgt nur gegen Vorzeigen eines **Besuchs-Erlaubnisscheins**, der rechtzeitig vorher unter Anschluß eines **Freiumschlags** und Angabe des erbetenen Besuchstermins beim Strafgefängnis Rottenburg zu beantragen ist. **Sprechzeit 15 Minuten.**
   Besuchszeit: Dienstag, Donnerstag und Samstag, je vormittags 10^{30} bis 11^{30} Uhr und nachmittags 16 bis 17 Uhr. An anderen Tagen, besonders an **Sonn- und Feiertagen** werden ~~keine~~ Besuche angenommen.
4. ~~Die Angehörigen von Gefangenen werden häufig von entlassenen Gefangenen besucht und beschwindelt, deshalb wird vor solchen Besuchen gewarnt.~~

Drahá Růženko!

Příběhy Tánoce, prohnuly se Nový roky; před týdnem vzpomínal jsem všeckých výročí naší svatby a dnes je to právě půl roku, kdy jsem přijel do Rottenburgu. Jaký ten čas letí! Divali se člověka ten prudce, zdá se, že čas jde hlemýždím krokem. Pohledem zpět se však zdá, že uplynul převelice o krátkém okamžiku. Za několika dnů to bude již rok co jsme se viděli naposledy, a já Tě vidím před sebou jako tehdy před týdnem: Líčenou, zdravou, v kožené čapce, vysokých botách, a cítím kolo Tvé ruky, jíž si tehdy po celou památku svírala mou ruku. Jaké to bude dlouhé přezkávání, než se zase uvidíme. Na jiném pozdravení, jíž jsem měl dopoledne, mi při jídle nemohla, upozorňuje na hůlku zápolem líce. Tehdy jsem pozoroval nesmírné

Es darf nur auf die Linien geschrieben werden — und zwar nur mit Tinte —, widrigenfalls der Brief nicht befördert wird.

Gefangenenbriefbogen.
24. 5. 41. Z. L. 3000.

starosti a bolest, že nemohu nijak pomoci, ani slovem, ani skutkem, aby zlá nemoc beze stopy odešla a bez následků. Díky Bohu, i to dobře dopadlo. Pak přišlo stěhování do jiného bytu, kdy opět vše spočívalo jen na Tobě. Ale Tvá vůle a rozšafnost všechno dobře překonávala. Uvědomuji si mnohem lépe než doma všechny Tvé zkoušky a útrapy, že, ač tak vzdálený jsme se ke sobě ve všech směrech jakoby více přiblížili. A tak očekávání radostného shledání rozjasňuje mne nevýslovným blahem. — Denně vzpomínám na matku a Tvoje rodiče i všechny ostatní. Ptáš se mne, že si matka může koupit nějaké zásoby v Jedlové v Záp. karpatském družstvu, kde má nárok pro určité doby letní. Dále může žádat o dovolenky válečných poškozenců, jíž je dlouholetým členem. O kéž by žádosti ta byla vyhověla předsedu Družstvu, jsme Tupého v Plzni. Máme jen stálou starost, aby nám rodiče zůstali zdrávi. Věřte jsem, že v zimních měsících, následkem nedostatku slunečního záření, obnovují se někdy žaludeční choroby. Tu jsi je velmi příznivé krvavé slunce. Vzpomněl jsem hned na dědu a že Ti to musím napsat. — Já jsem stále zdráv, raději pracuji, neboť při práci lépe čas utíká. Copak Vroučka, už není nemocen? Pozdravuj srdečně matku Tvoje rodiče a všechny ostatní doma i v Rokycanech.

Líbá Tě Tvůj Tonouš.

r. 1942.

Paní

Růženka Ženíšková,

Rokycany 177/III.

Čechy.